

blev udnævnt til Kammerjunker eller endog saa blot til Hofjunker, kom til at gaa foran sin Kapitain ved Hobe, samt at der saaledes fremdeles blot ved en monstrøs Rangsforordning blev vendt op og ned paa de Paagjældendes Forhold til hinanden, som ellers ganske naturlig vilde afføde sig af sig selv uden nogen nærmere Bestemmelse. Alle saadanne Urimeeligheder fikker man sig imod ved en saadan Tilfoining. Dernæst turde det maasse bemærkes, at som Greve- og Barontitler nedarves gaar det ofte til med Hoftitler. En Kammerherres Søn sødes omtrent som Kammerjunker, eit Hofsjøgermesters Søn som Hofjunker. Det turde i alle Fald være vist, at Bevarelsen af den nuværende Tilstand ingenlunde er til Nytte for Befolkningen og endnu mindre for Kongen. Smedens jeg har ladet Forholdet, hvad Titler og Ordener angaar, foraa vidt Bedkommende forblive i den samme enten private eller offentlige Stilling som de nu beklæde, staa ibrøst hen, har jeg troet, at man for dog at faae Sagen lidt hurtigere afsluttet kunde foreslaa en Bestemmelse som den, der findes i § 5, nemlig, at den, der heretter ansættes eller forfremmes i Statens Tjeneste eller forflyttes til et større Embede, skal give Slip paa Titler og Hofbestillingen. Al Ingen, der staaer i Statens Tjeneste — som det foreslaas i § 6 — heretter maa modtage fremmede, Adelsdiplom, Orden, Titel eller Hofbestilling, turde ligeledes være temmelig indlysende. Man mener, at det skulde være en Slags Fornærmelse mod de fremmede Regjeringer, at man her ikke maatte modtage saadanne fremmede Ordener, Adelsdiplom osv. Det kan til en vis Grad siges, saa længe det er tilladt for Bedkommende at modtage Sligt, saa længe en dansk Adeligsmiister og danske Gesandter i Udlandet have Lov til at lade sig dekorere med forskjellige fremmede Ordener og dergjennem faae Anerkjendelse for deres Tjenester udadtil, om ikke indadtil, saa længe kan der i det Mindste være noget Ansædeligt i at vise dem tilbage; men, naar Lovgivningen her bestemmer, at det ikke længere maa være Tilfældet, er denne Hindring ikke længere tilstede. Man kan ikke fortryde paa at Mænd, der til de forskjelligste Tider have staaet paa deres Side — og der er flere langt

høtere staaende Mænd i alle de Aar, hvort vi have haft Rigsdag, der have det — staaet, siger jeg, paa deres Side, der ville have det Høje væk, dog have maattet modtage Titler eller Ordener og have maattet finde sig deri, saa længe denne Orden eller Orden har bestaaet. Men, naar som sagt Lovgivningen bestemmer, at det skal bortfalde, saa vil man ikke kunne støde an ved ikke at modtage Sligt, hvis det endda fra nogen Side skulde blive bundt. Det stemmer ikke med vor borgerlige, jevne, demokratiske Tilstand, at vort lille Land af vedligeholde det for at tilfredsstille fremmede Regjeringer. Og jeg skal gjøre opmærksom paa een Ting endnu. I det man ogsaa forbyder Dekoration med vore egne Ordener og Titler, forbyder man ogsaa den Brug og det der jeg vel sigte Misbrug, som ogsaa fra den danske Regjerings Side gaar i Svang ved Uddeling af Ordener og Titler til fremmede Landes Udelætter. Det kan være tvivlsomt nok, hvorvidt det er lykkedes den danske Regjering altid paa rette Maade at faae uddelt Høderbevisninger til de Mænd, der som Fremmede staa i et vist loyal Forhold til vort Fædreland. Man behøver ikke at løbe mange Rækker ned i vor Statsbaandbog for at se flere Navne, hvorom man i saa Henseende kan veise berettiget Tvivl. Ogsaa disse Ulemper befrier man sig for ved at gaa den Vej, som Lovforslaget anviser. Man siger, at det er saa nyttigt at have dette Væsen, navnlig naar man skal reise i Udlandet. Jeg har en Gang set det anføre, at da en Mand gjerne vilde have en anbefalende Stilling, fordi han skulde reise til Udlandet, meddelte man ham Titel som Generalrigskommissær; han var imidlertid som saa mange andre Generalrigskommissærer ikke Militær. Smidertid blev dette Generalrigskommissær i Udlandet til General, og som General havde han Udgang til de forskjellige militære Etablissementer osv. v. Det blev nu den danske Regjerings Sag, hvorvidt denne Generalrigskommissær ved saadanne Leiligheder har repræsenteret de militære Rindskaber i vort Fædreland; men, som det er gaaet her ved denne Leilighed, kan det være gaaet ved saa mange andre lignende Leiligheder, hvor man